

Izhaja vsak četrtek,
Velja s poštnino vred in
v Mariboru s pošiljanjem
na dom
na celo leto . 3 fl.
" pol leta . 1 fl. 50 k.
" 1/4 . — fl. 80 k.
Brez pošiljanja na dom
za celo leto . 2 fl. 50 k.
" pol leta . 1 fl. 30 k.
" 1/4 . — fl. 70 k.
Posamezni listi se dobijo
pri knjigarju Novaku na
velikem trgu za 5 k.

SLOVENSKI GOSPODAR.

Podučiven list za slovensko ljudstvo.

„Poduk v gospodarstvu bogati deželo.“

Naročnino sprejema vred-
ništvo v Mariboru.

Rokopisi se ne vračajo,
neplačani listi ne
prijemajo.

Oznaniła se prijemajo in
plača se za navadno vrstico
če se oznanilo natisne en-
krat, 10 kr., če dvakrat,
15 kr., če trikrat 20 kr.,
in vsakokrat za kolek 30 k.

Štv. 26.

V Mariboru 30. junija 1870.

Tečaj IV.

Zadnje volitve posebno pa mariborskega okraja.

Zadnje volitve so kazale, da sta si nemški in slovenski narod med seboj dosti bolj prijateljska, kakor to želijo nekateri vladeželní voditelji nemški. Volitve na nemškem Štirskem iz kmetijskih srenj so namreč 12 poslancev v deželni zbor Štirski spravile, ki so zato, da se narodi med seboj naj sporazumejo in naj se vsakemu narodu pravica zgodi. In ravno oni možje, ki so radi ščuvali proti nam Slovencem, so propali, tako sta propala tudi znana sovražnika Slovencev Schloffer in Kaiserfeld, dasi je Kaiserfeld veljal za prvega in najimenitnejšega Nemca v Graškem zboru, in so si ga celo za državni zbor na Dunaju postavili za predsednika, onega moža, ki pravi, naj rajše Avstrija propade, nego bi Nemci pustili nadvlado nad Slovani.

Med tem, ko se tedaj sprava med narodi po izidu volitev vedno bolj in bolj pripravlja in se krivična nadvlada pravici in ravnopravnosti bolj in bolj pomakuje, so se bili v Mariboru ravno blizu meje med Nemci in Slovenci zadnji boji svobode in nadvlade.

Slovenci tisoč let Nemcem podjarmljeni, še niso imeli toliko moči, da bi zadnji kos tujega jarma otresli raz svojih pleč. Tako dolga sužnost pod nemškim jarmom in uredništvom in mestjanstvom jih je omamila, vstajajo in si oči brišejo, toda sopet jih potlači nezavednost tu slabota. Tako se je godilo pri zadnji volitvi dné 23. t. m.

Narodnjaki so šteli svoje glase in računili, da za najmanj 10 glasov prevladajo, ali bilo je konečno 11 volilnih glasov več na nasprotniški strani. Morda se tu pa tam ni storilo vse, kar je bila dolžnost rodoljubom. Namreč celo pri sv. Benediktu je bil en glas nasprotniški, ravno tako tudi pri sv. Ani v srenji Ledineku, sv. Juri v slovenskih goricah, ki je spravil pod Dolinšekom same narodne glase, je sadaj 6 volilcev nasprotnikov imel. Svičina, sv. Juri na Pesnici, Lembah, Slivnica niso takrat tako narodno volili kakor leta 1867. Onim volilcem iz suhega ptujskega polja, ki so o zadnjem trenutku prestopili, najmanj zamerimo, ker so bili prekanjeni in prisiljeni, nevedni siromaki. Kar pa bo dobro, da glasovanje vsakega volilca prihodnje priobčimo, da zve vsak kraj in vsaka srenja za svoje mehkuznike in omabljivce.

Kajti silno je bilo zapeljavanje od nasprotniške strani. Ne zadosti, da so nasprotniki ves povoljni in redni volilni shod pri sv. Lenartu lažnjivo preobrneli in v časnike pisali in poslom naložili raztrositi, ka bi slovenska kandidata morala za odpuščenje prositi in pobegniti; ne zadosti, da so nasprotniki v Novi vesi pri Slov. Bistrici Slovincem pri volilnem shodu krvavo silo do zločinstva napravili, ki ga bode sodnija preiskavala, ampak še na dan volitve v Mariboru samem je bilo od rane ure do zadnjega trenutka vsa nemškutarija mariborska na nogah, da nam nezavedne volilce, ki so simo dohajali, ukrade in v nemški okrajni zastop spravi in za Seidelna obdeluje.

Na tržaški cesti je vabil nek nemškutarski gonjač volilce iz ptujskega polja prišedše, na kupico vina in jih podajal protinarodnemu shodišču; na velikem trgu, kder je od ranega jutra turška muzika svirala, prav kakor da bi se prostovoljni vojaki nabirali, so ravno tako bili gonjači vspešno nastavljeni; iz prav zanesljivega vira zvedamo, da je mestni

redar nekega volilca, ki ni vedel kamo, pod pazduho vzel in peljal prav postrežljivo k Seidel-Brandstetterjevi stranki, kder so se za ono stranko s vsemi sredstvi pripravili. To lovljenje se je godilo tako dolgo, dokler niso nasprotniki imeli že večine, in da jo imajo, so raztrobili že pred volitvijo po mestu.

Slovenska stranka pa se je zbirala pri Götzu in sošlo se je prostovoljno 82 samovestnih glasov, gotovo pričakovaje, da se zgubljeni volilci, na ktere je računila, ob svojem času priklenejo njenemu združenemu krdelu. Tako gredo Slovenci ob 3/4 10 z muziku na čelu in pod slovansko in cesarsko zastavo, upa polni v volilnico.

Tu že najdejo nasprotno stranko v predeljeni polovici, bojazljive Slovence obkoljene od močnih nasprotniških stražnikov, gonjačev. Volitev je že bila odločena, predno so Slovenci prišli v volilnico. Toda pri glasovanju so se vendar nasprotniki pri nekterih svojih obklenjenih varvancih bali za glase. Tako smo videli, kako sta za nekterimi kmetiči, ki so se jim do zadnjega trenutka jako dvomljivi zdeli, šla do zelene mize kot spremljevalca dva gonjača in sta kmetiču v enem na uho šepetala: Reci Seidel Brandstetter, Seidel Brandstetter, dokler kmetič tega ni rekel, potem je kmetič mir dobil in še pohvalno potrkanje na ramo: Zdaj si priden, da si tako rekel. Okoli stoječi pa smo čuli tolažljive besede: Hvala Bogu, da se je nam tako vspešilo, za tega sem se najbolj bal, da nebi kde rekel na Srca in Rataja, pa zdaj je že dobro.

Na tak način smo Slovenci propali. Proti takemu ravnanju tudi ni pomoči, razve če bi se htel kdo za posamezne nezavedne slovenske volilce s silo pipati, kar pa pomeni vojsko med mestom in deželani, česar nas Bog vari. Ali s podukom hočemo zmagati in zato društva in tabore in časnike in knjižice na noge. Na naši strani je resnica in pravica zmagonosne ideje, ki bodo tudi zmagale, kedar prodejejo v vse slovensko ljudstvo. Na delo rodoljubi, za prihodnjo zmagao!

Tabor pri Kapeli,

eno uro niže Radgone.

(Dalje.)

Gosp. dr. Klemenčič, ki je v imenu taborovega odbora odprl tabor, je govoril blizo tako-le: „Njih Veličanstvo presvitli cesar nam je dal postavbo, po kateri imamo pravico, se zbirati in javno izreči svoje želje in tirjati svoje pravice. Slovensko ljudstvo se je že 13krat zbralo v prav velikih številih in je vsikdar soglasno zahtevalo pravice, ktere mu po postavi in naravnem pravu grejo. Tudi naši vrli rodoljubi v kapelski fari so spoznali, da je sila potrebno, da se naj suide ljudstvo tukaj na prelepem murskem polju in da izreče, kar želi, in da tirja potrebne stvari in svoje pravice, ktere mu grejo po postavi. Dragi moji! dosti nam je potrebno, dosti bi lahko tirjali, hočemo vendar biti zmerni in hočemo samo tirjati to, kar nam je sila potrebno. Poslušajte tedaj mirno, kar Vam bodo razlagali govorniki. Pri vsakem takem shodu je vendar potrebno, da se izvoli predsednik, ki shod vodi in skrbi za red in mir; takega tudi mi moramo naj prej izvoliti in jaz Vam priporočam za predsednika našega današnjega tabora našega vrlega rojaka gosp. dr. Pre-